

ριθμός απόφασης: Α401/2019

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΤΜΗΜΑ Α1

ΑΚΥΡΩΤΙΚΟΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριο στις 26 Φεβρουαρίου 2019 με την εξής σύνθεση: Μαρίνα Βάθη, Πρόεδρος Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων, Γεωργία Ρεξίνη και Νικόλαος Μπιλάλης, Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων. Γραμματέας η Αικατερίνη Χρυσοπούλου, δικαστική υπάλληλος.

γ ι α να δικάσει την από 16 Νοεμβρίου 2018 (ΑΚ 608/28.11.2018) αίτηση:

τ ο υ [REDACTED] (ον.) [REDACTED] (επ.) του [REDACTED], ο οποίος παραστάθηκε με τον δικηγόρο [REDACTED], που τον διόρισε με προφορική δήλωσή του στο ακροατήριο.

Κ α τ ά του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει την ακύρωση της 19618/11.09.2018 απόφασης της 6ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Κατά τη δημόσια συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε τον εισηγητή της υπόθεσης, Εφέτη διοικητικών δικαστηρίων, Νικόλαο Μπιλάλη.

Κατόπιν το Δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος που ανέπτυξε τους λόγους ακύρωσης και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης ο αιτών έχει καταβάλει το νόμιμο παράβολο (βλ. το e – παράβολο με κωδικό 247489228959 0207 0047/10.12.2018).

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της 19618/11.09.2018 (αριθ. Ατομικού φακέλου 05/000216219, αριθ. υπόθεσης 63524) απόφασης της 6ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, με την οποία απορρίφθηκε ενδικοφανής προσφυγή του αιτούντος κατά της 21586/23.08.2017 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου για την χορήγηση διεθνούς προστασίας.

3. Επειδή, η από 28.7.1951 Διεθνής Σύμβαση της Γενεύης «περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων», η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (Α'201), ορίζει στο άρθρο 1Α παρ.2 (όπως η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ.2 του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967, κυρωθέντος με τον α.ν. 389/1968, Α'125) ότι ως «πρόσφυγας» νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύσει της προστασίας της χώρας ταύτης». Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 34 του Ν.4375/2016, (ΦΕΚ Α' 51), με τον οποίο μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη η οδηγία 2013/32/ΕΕ, ορίζονται τα εξής: «Για την εφαρμογή του παρόντος: «.....β. Αίτηση διεθνούς προστασίας» ή «αίτηση ασύλου» ή «αίτηση» είναι η αίτηση παροχής προστασίας από το Ελληνικό Κράτος που υποβάλλει αλλοδαπός ή ανιθαγενής, με την οποία ζητά την αναγνώριση στο πρόσωπό του της ιδιότητας του πρόσφυγα ή τη χορήγηση καθεστώτος επικουρικής προστασίας, σύμφωνα με τη

Σύμβαση της Γενεύης και τις διατάξεις του άρθρου 2 (β) και (γ) π.δ.141/2013 (Α'226). στ. «Πρόσφυγας» είναι ο αλλοδαπός ή ο ανιθαγενής στο πρόσωπο του οποίου πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης και του άρθρου 2(ε) του π.δ. 141/2013 στ) «καθεστώς πρόσφυγα» είναι η αναγνώριση από την αρμόδια ελληνική αρχή ενός αλλοδαπού ή ανιθαγενούς ως πρόσφυγα η. «Δικαιούχος επικουρικής προστασίας» είναι ο αλλοδαπός ή ο ανιθαγενής που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 στοιχείο ζ του π.δ 141/2013.....». Εξάλλου, με το π.δ. 141/2013 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 (L 337) σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση και το καθεστώς των αλλοδαπών ή των ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας.....» (ΦΕΚ Α' 226), ορίζονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 2: «Για την εφαρμογή του παρόντος προεδρικού διατάγματος οι παρακάτω όροι έχουν την εξής έννοια: α)..... β)..... γ) «αιτών διεθνή προστασία» ή «αιτών άσυλο» ή «αιτών» είναι ο αλλοδαπός ο οποίος δηλώνει προφορικά ή εγγράφως ενώπιον οποιασδήποτε ελληνικής αρχής, στα σημεία εισόδου στην ελληνική επικράτεια ή εντός αυτής, ότι ζητά άσυλο ή επικουρική προστασία στη χώρα μας εκ φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης ή επειδή κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη σύμφωνα με το άρθρο 15 του παρόντος δ) ε) «πρόσφυγας» είναι ο αλλοδαπός ο οποίος, συνεπεία βάσιμου φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, βρίσκεται εκτός της χώρας της ιθαγένειάς του και δεν μπορεί ή λόγω του φόβου αυτού δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας στ)..... ζ) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία» είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 17, ο αλλοδαπός ή ο ανιθαγενής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας αλλά στο πρόσωπό του συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι από τους οποίους προκύπτει ότι αν επιστρέψει στη χώρα της καταγωγής του κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 15 και που δεν μπορεί ή λόγω του κινδύνου αυτού δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας, η).....».

Άρθρο 4: «1. Οι αρμόδιες αρχές παραλαβής ή/και εξέτασης ενημερώνουν τον

αιτούντα για την υποχρέωσή του να υποβάλει το συντομότερο δυνατόν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησης διεθνούς προστασίας και αξιολογούν τα στοιχεία αυτά σε συνεργασία με τον αιτούντα. 3. Η αξιολόγηση της αίτησης διεθνούς προστασίας γίνεται σε εξατομικευμένη βάση και συνεκτιμώνται ιδίως: α) τα συναφή στοιχεία που σχετίζονται με τη χώρα καταγωγής, κατά το χρόνο λήψης της απόφασης συμπεριλαμβανομένης της νομοθεσίας της χώρας αυτής και του τρόπου εφαρμογής της, β) οι συναφείς δηλώσεις και τα έγγραφα που υπέβαλε ο αιτών, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που επικαλείται σχετικά με το εάν έχει ή ενδέχεται να υποστεί δίωξη ή σοβαρή βλάβη, γ) η ατομική κατάσταση και οι προσωπικές περιστάσεις του αιτούντος, όπως το προσωπικό ιστορικό, το φύλο και η ηλικία, ώστε να εκτιμηθεί αν, βάσει των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, οι πράξεις στις οποίες έχει ήδη εκτεθεί ή θα μπορούσε να εκτεθεί τόσο ο ίδιος όσο και τα μέλη της οικογένειάς του, ισοδυναμούν με δίωξη ή σοβαρή βλάβη, δ) ε) 4. Το γεγονός ότι ο αιτών έχει ήδη υποστεί δίωξη ή σοβαρή βλάβη ή άμεσες απειλές τέτοιας δίωξης ή βλάβης, αποτελεί σοβαρή ένδειξη ότι είναι βάσιμος ο φόβος του ότι θα υποστεί δίωξη ή ότι διατρέχει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να χορηγείται άσυλο, ακόμη και αν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι η προηγούμενη δίωξη ή σοβαρή βλάβη δεν θα επαναληφθεί. 5. Όταν τα στοιχεία των δηλώσεων του αιτούντος δεν τεκμηριώνονται με έγγραφα ή άλλες αποδείξεις, τα στοιχεία αυτά δεν χρειάζονται επιβεβαίωση, όταν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι: α) ο αιτών έχει καταβάλει πραγματική προσπάθεια να τεκμηριώσει την αίτησή του, β) ο αιτών έχει υποβάλει όλα τα συναφή στοιχεία, τα οποία διαθέτει, και έχει δώσει ικανοποιητική εξήγηση για την τυχόν έλλειψη άλλων λυσιτελών στοιχείων, γ) οι δηλώσεις του θεωρούνται συνεπείς και ευλογοφανείς και δεν έρχονται σε αντίθεση με διαθέσιμα ειδικά και γενικά στοιχεία που αφορούν την περίπτωσή του, δ) αιτήθηκε την παροχή προστασίας το ταχύτερο δυνατό, εκτός αν προβάλλει βάσιμο λόγο που τον εμπόδισε να το πράξει, ε) η γενική αξιοπιστία του αιτούντος είναι θεμελιωμένη. Σε κάθε περίπτωση ισχύει το ευεργέτημα της αμφιβολίας». Άρθρο 9: «1. Μία πράξη για να θεωρηθεί ως πράξη δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει: α) να είναι αρκούντως σοβαρή λόγω της φύσης ή της επανάληψής της, ώστε να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικά των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί

παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών (ν.δ.53/1974, Α'256) ή β) να αποτελεί σώρευση διαφόρων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία να είναι αρκούντως σοβαρή, ούτως ώστε να θίγεται το άτομο κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στο στοιχείο α. 2. Οι πράξεις που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως πράξεις δίωξης σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο μπορούν μεταξύ άλλων να έχουν τη μορφή: α) πράξεων σωματικής ή ψυχολογικής βίας». Άρθρο 15: «Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του ή γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης». Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι ο αλλοδαπός, ο οποίος επιθυμεί την υπαγωγή του στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα, οφείλει να εκθέσει στη Διοίκηση με στοιχειώδη σαφήνεια τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που του προκαλούν κατά τρόπο αντικειμενικώς δικαιολογημένο φόβο δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων (ΣτΕ 633/2013, 4750,288/2012 κ.α.). Για την απόρριψη δε σχετικού αιτήματος αλλοδαπού, απαιτείται ειδικώς αιτιολογημένη, ενόψει των προβληθέντων ισχυρισμών, κρίση της αρμόδιας αρχής ότι δεν διαπιστώνεται, στην περίπτωση του, αντικειμενικώς δικαιολογημένος φόβος ατομικής δίωξης στη χώρα του, για έναν από τους αναφερόμενους στην ως άνω διάταξη λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων (ΣτΕ 2397/2010, 2172, 817/2009, 1628/2007 κ.ά.). Εξάλλου, τυχόν ανυπαρξία προηγούμενης ατομικής δίωξης του αιτούντος αλλοδαπού δεν αποκλείει, άνευ ετέρου την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, εάν πάντως διαπιστώνεται, κατά τα ανωτέρω, αντικειμενικώς δικαιολογημένος φόβος ατομικής δίωξης στη χώρα του (ΣτΕ [817/2009](#), [2666/2006](#), [3335/2005](#)).

4. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, ο αιτών, υπήκοος Γκάνας, γεννήθηκε στις [REDACTED] στην πόλη [REDACTED] και διέμενε μέχρι να εγκαταλείψει την χώρα του στις [REDACTED] στην περιοχή [REDACTED] με τη γιαγιά του. Ο

πατέρας του έχει αποβιώσει πριν από δύο (2) έτη και η μητέρα του τον εγκατέλειψε από την ηλικία των τριών (3) μηνών, ενώ δεν έχει άλλα αδέρφια και η γιαγιά του απεβίωσε το έτος 2016. Είναι μουσουλμάνος, ανήκει στην εθνότητα Hausa και φοίτησε στο σχολείο μέχρι το Γυμνάσιο εγκαταλείποντάς το προκειμένου να φροντίσει την άρρωστη γιαγιά του. Στην Ελλάδα εισήλθε μέσω Τουρκίας την 06.02.2017 και, δεδομένου ότι ήταν τότε ασυνόδευτος ανήλικος και η ανηλικότητα του προέκυπτε από πρωτότυπο προσκομισθέν πιστοποιητικό γέννησης, με απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου η εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας παραπέμφθηκε στην κανονική διαδικασία. Κατά την καταγραφή της αίτησής του την 03.03.2017 και κατά την προγραμματισμένη συνέντευξή του την 28.06.2017 μέσω διερμηνέα στην αγγλική γλώσσα που ομιλεί παρουσία της δικηγόρου του [REDACTED] δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα του, διότι απειλήθηκε από μία οργανωμένη κοινότητα ονόματι safety empire με την κατηγορία ότι ήταν ομοφυλόφιλος και ότι προωθεί την ομοφυλοφιλία στην περιοχή. Συγκεκριμένα, επικαλέστηκε ότι αναγκάστηκε να έχει σχέση με έναν άνδρα και στη συνέχεια με ένα δεύτερο άνδρα που του τον είχε συστήσει ο πρώτος προκειμένου να συγκεντρώσει χρήματα για τα έξοδα νοσηλείας της βαριά άρρωστης γιαγιάς του σε νοσοκομείο, γεγονός, όμως, που έγινε γνωστό από την ανωτέρω ομάδα που του επιτέθηκε και τον χτύπησε δύο (2) φορές, ενώ ο αρχηγός της εν λόγω ομάδας είχε λανσάρει παντού ένα βίντεο, στο οποίο απεικονιζόταν αυτός με ένα όπλο στραμμένο προς μία φωτογραφία του αιτούντος, καλώντας όποιον τον βρει να τον σκοτώσει λόγω της ομοφυλοφιλίας του. Ερωτηθείς ο αιτών ως προς το αν επιτρέπεται η ομοφυλοφιλία στην χώρα του απάντησε αρνητικά, γεγονός που τον εμποδίζει να αναζητήσει προστασία από την αστυνομία. Περαιτέρω, σε σχετική ερώτηση αν μπορεί να διαβιώσει σε άλλη περιοχή στην Γκάνα απάντησε αρνητικά για τον λόγο ότι η φωτογραφία του βρίσκεται παντού στην χώρα του και η ως άνω ομάδα έχει ανθρώπους της σε όλη την Γκάνα που θα μπορέσουν να τον βρουν και να τον σκοτώσουν. Με την 21586/23.08.2017 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Λέσβου η αίτησή του απορρίφθηκε ως αβάσιμη. Κατά της απόφασης αυτής ο αιτών άσκησε ενδικοφανή προσφυγή ζητώντας την επανεξέταση του αιτήματός του. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε κατά πλειοψηφία (μειοψηφούντος του μέλους της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες) με την προσβαλλόμενη

19618/11.09.2018 απόφαση της 6ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών της Αρχής Προσφυγών, η οποία έχει καταστεί τελεσίδικη, καθόσον δεν έγινε δεκτός ο ισχυρισμός του αιτούντος περί ύπαρξης βάσιμου και δικαιολογημένου φόβου δίωξης του στην πατρίδα του λόγω γενετήσιου προσανατολισμού και, συνακόλουθα, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις υπαγωγής του στο καθεστώς του πρόσφυγα. Τέλος, με την ίδια απόφαση έγινε δεκτό ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής του αιτούντος στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, αφού από το ανωτέρω ιστορικό και τους ισχυρισμούς του αιτούντος δεν εκτιμάται ότι θα υποστεί σοβαρή βλάβη, ήτοι θανάτωση ή απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, περαιτέρω δε, από πρόσφατες πηγές, προσβάσιμες στην Επιτροπή, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι στην Γκάνα επικρατούν ευρύτερα συνθήκες γενικευμένης και αδιάκριτης βίας.

5. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αιτιολογείται νομίμως ως προς τον κίνδυνο δίωξης που διατρέχει στη χώρα του, ειδικότερα δε, αποκλειστικά και μόνο λόγω της αποδιδόμενης σ' αυτόν ιδιότητας του ομοφυλόφιλου που εκτέθηκε μεν ενώπιον της Επιτροπής δια του κατατεθέντος υπομνήματός του ως ο βασικός λόγος φυγής του από την χώρα του, αλλά αυτή δεν τον εξέτασε. Τούτο διότι, κατά τα ως άνω ιστορούμενα, άτομα που ανήκουν ή φέρεται να ανήκουν στην κοινωνική ομάδα των ομοφυλοφίλων, ήτοι έστω και αν αυτά δεν αυτοπροσδιορίζονται με την εν λόγω ιδιότητα, όπως και ο ίδιος, διώκονται και τιμωρούνται πάντως από τις κρατικές αρχές βάσει ποινικού νόμου, με συνέπεια να μην δύνανται να απολαύσουν κρατικής προστασίας σε καμία περιοχή της χώρας του, ενώ, εξάλλου, υφίσταται στην περίπτωσή του σοβαρός κίνδυνος για τη ζωή του ή την σωματική του ακεραιότητα από την προαναφερόμενη ομάδα safety empire.

6. Επειδή, με την προσβαλλόμενη απόφαση έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ότι οι κίνδυνοι που επικαλείται ο αιτών, δηλαδή η ομοφυλοφιλία του και η απειλή για την ζωή του που διατρέχει από την προαναφερόμενη ομάδα (safety empire) λόγω των σεξουαλικών του προτιμήσεων, σε συνδυασμό με τις αναφορές του ίδιου ως προς τις σεξουαλικές του εμπειρίες δεν είναι δυνατό να καταλήξουν σε συγκροτημένη ομοφυλοφιλική συμπεριφορά με στοιχεία τέτοια που να την καθιστούν θεμελιώδες

στοιχείο της ταυτότητάς του ως εγγενούς ή αμετάβλητου χαρακτηριστικού της. Επίσης, λήφθηκαν υπόψη από την Επιτροπή ως προς την έννοια του σεξουαλικού προσανατολισμού οι σχετικές Κατευθυντήριες Οδηγίες της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ, σύμφωνα με τις οποίες ο σεξουαλικός προσανατολισμός συνίσταται στη δυνατότητα κάθε ατόμου για βαθιά συναισθήματα, στοργή και σεξουαλική έλξη προς, και σχέσεις οικειότητας με άτομα ενός διαφορετικού ή του ίδιου φύλου ή περισσότερων του ενός φύλων. Με το περιεχόμενο όμως αυτό η προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται πλημμελώς, όπως βασίμως προβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση. Και τούτο διότι νόμιμα και αιτιολογημένα κρίθηκε, καταρχάς, με αυτήν ότι δεν υφίσταται στην περίπτωση του αιτούντος συγκροτημένη ομοφυλοφιλική συμπεριφορά ώστε να μην δύναται να συναχθεί ότι αυτή συνιστά θεμελιώδες στοιχείο της ταυτότητάς του ως εγγενούς ή αμετάβλητου χαρακτηριστικού της. Περαιτέρω, όμως, μη νόμιμα δεν εξετάσθηκε ο προβληθείς ενώπιον της Επιτροπής ουσιώδης λόγος της αποδιδόμενης σ' αυτόν ιδιότητας του ομοφυλόφιλου από τις κρατικές αρχές ή από την ανωτέρω οργανωμένη ομάδα safety empire που τον καταδιώκει, έστω και αν ο ίδιος δεν προσδιορίζεται ατομικά ως ομοφυλόφιλος. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή μη νόμιμα και ανατιολογήτα με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξέφερε αυτοτελή κρίση, βάσει του προβαλλόμενου ισχυρισμού του αιτούντος, αν η εν λόγω αποδιδόμενη στο πρόσωπό του ιδιότητα είναι ικανή από μόνη της, χωρίς τη συμβολή οποιουδήποτε άλλου λόγου, να προκαλέσει σ' αυτόν αντικειμενικά δικαιολογημένο φόβο δίωξής του στην πατρίδα του, ώστε να υπαχθεί στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα.

7. Επειδή κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση, η εξέταση των λοιπών λόγων της οποίας παρέλκει ως αλυσιτελής, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νομίμως αιτιολογημένη κρίση. Περαιτέρω, πρέπει να αποδοθεί στον αιτούντα το κατατεθέν παράβολο και να επιδικασθεί σε βάρος του Δημοσίου η δικαστική δαπάνη του αιτούντος, κατ' άρθρο 275 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/1999, ΦΕΚ Α' 97) που εφαρμόζεται αναλόγως κατ' άρθρο 4 παρ. 1 του ν.702/1977 (ΦΕΚ Α' 268), όπως ισχύει.

Διά ταύτα

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει την 19618/11.09.2018 απόφαση της 6ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση, κατά τα εκτιθέμενα στο αιτιολογικό.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος, η οποία ανέρχεται σε τετρακόσια ενενήντα (490,00) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στον Πειραιά στις 5 Ιουνίου 2019 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στον ίδιο τόπο στις 12 Ιουνίου 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ.....

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ